

[Sønderup.]

ærede Medlem i Vareforsyningsraadet havde givet Udtryk for, ikke egner sig som Middel til Afhjælpning af de Vanskeligheder, vi staar i, og det er i og for sig ogsaa det, den højt-ærede Statsminister har givet Udtryk for. Naar saa det ærede Medlem omtaler, at tre Fjerdeparten af de Varetilbud, som var indgivet i Henhold til den nye Ordning — den Ordning, at man skal have Vareprisen godkendt, inden man faar Lov til at indføre Varerne —, var blevet kasseret, er det ikke absolut overbevisende, thi naar man kun kan indføre en begrænset Mængde, er det ligetil, at saa maa den overvejende Part af de Tilbud, der indgives, kasseres. Det, at man har kasseret saa mange Varetilbud, behøver ikke at være Udtryk for, at selve Varetilbudene i sig selv har været urimelige.

Saa sagde det ærede Medlem, at de ønskede ogsaa at knytte Arbejdskraften til det private Erhvervsliv. Ja, det lyder meget smukt, men hvordan kan det saa være, at man i de halvandet Aar, der er forløbet, siden Venstregeringen traadte til, netop har mødarbejdet en Udvikling af denne Karakter? Man kan da ikke paastaa, at man vil tilføre Erhvervslivet Arbejdskraft, og samtidig ønske at fastholde en Lov som Loven om Forbud mod Overarbejde og kramagtigt fastholde Arbejdsfordelingsloven og ved hver eneste tænkelig Lejlighed stille Forslag om yderligere Forhøjelse af de i Forvejen store Arbejdsløshedsunderstøttelser. Det kan ikke nytte, at man i Munden fører den Slags Tale, naar den Gerning, man udfører herinde, gaar i stik modsat Retning. Derfor hævder jeg, at naar det ærede Medlem tillader sig at paastaa, at Socialdemokraterne har lige saa stor Interesse som vi i at tilføre det private Erhvervsliv Arbejdskraft, saa staar deres Gerninger i sørgelig Kontrast hertil.

Aksel Larsen: Statsministeren har efterhaanden oparbejdet en vis Evne til at gaa uden om en hel Række Spørgsmaal, der rejses under Debatten, og det gør denne Debat noget ensidig, men det er der ikke noget at gøre ved. Paa Grund af Forholdene og paa Grund af Tiden er det rimeligt i det væsentlige at koncentrere sig om de Spørgsmaal, Ministeren har beskæftiget sig med.

For det første vil jeg sige om Arbejdsløsheden, at man kommer ikke uden om, at en væsentlig Del af den store Arbejdsløshed, vi har i Øjeblikket, er direkte skabt gennem Cirkulæret af 19. Marts 1946. Det træffer sig saa uheldigt for Regeringen, at det officielle statistiske Materiale i Statistiske Efterretninger belyser dette. Hvis man sammenlign-

er Arbejdsløsheden i December 1945 med Arbejdsløsheden i December 1946, viser det sig, at Arbejdsløshedsprocenten for hele Landet kun er steget ganske lidt, men den er steget meget stærkt i Landkommunerne. Paa Øerne er Arbejdsløsheden i Landkommunerne steget fra 10,2 pCt. til 14,8 pCt., i Østjylland er den steget fra 22,2 pCt. til 25,4 pCt., i Nordjylland fra 23,7 pCt. til 29,5 pCt., i Vestjylland fra 17,5 pCt. til 23,6 pCt. og i Sydjylland fra 11,7 pCt. til 28,1 pCt. For hele Landet er Arbejdsløshedsprocenten i Landkommunerne i Forhold til December 1945 steget fra 15,4 pCt. til 20,7 pCt. Det er Arbejdsløshedsstatistikken for December Maaned, hvor Frosten ingen synderlig Rolle har spillet, hvor der i hvert Fald ikke var Forskel paa de klimatiske Forhold i 1945 og 1946. Disse statistiske Tal belyser Rigtigheden af vor Paastand om, at Regeringens Cirkulære af 19. Marts 1946, som standsede en Del af de offentlige Arbejder, direkte har bevirket en kolossal Forøgelse af Arbejdsløsheden. Kan Regeringen da ikke indse, at der i Øjeblikket ikke er Brug for Arbejdskraft i Landdistrikterne; hverken til at luge Roer eller saa Byg?

Statsministeren talte om Englandsaftalen af 1946 og mente, at der kunde Regeringen sige Hus forbi, hvad Ansvaret angaar. Saa vidt jeg opfattede hans Udtalelser, sagde han, at den Aftale kan man ikke angribe Regeringen for, den er tiltraadt af alle Partier. Maa vi nu være fri, Hr. Statsminister, Englandsaftalen af 1946 har aldeles ikke været forelagt Rigsdagen eller behandlet paa Rigsdagen, og Partierne som saadanne har ikke haft nogen Indflydelse paa, om Regeringen afsluttede den eller ej, og ikke haft nogen Del i de Forhandlinger, som var afgørende for dens Udseende. Det, man imidlertid ikke skal glemme, er, at da Regeringen i Sommeren 1946 kom med denne delvis ændrede Englandsaftale, hævdede den selv helt op i Skyerne over den geniale Aftale, man havde sluttet, og den umaadelig store Forbedring af den tidligere Udenrigsministers efter Venstrepressens Paastand daarlige Englandsaftale. Dengang var Statsministeren saa umaadelig glad over det, han havde gjort. Nu siger han, det kan godt være, den er daarlig, men saa er det ikke Regeringen, der har Ansvaret derfor, men Partierne. Nej, paa den Maade kan man ikke operere! Naar man er Regering, maa man tage Ansvaret, og vil man have Æren i Sommeren 1946, kan man ikke give os andre Ansvaret i Foraaret 1947. I øvrigt kan det, Statsministeren har sagt, ikke bringe i Glemmebogen, at man netop ved den sidste